

BARKÁCS ÁRAMFORRÁSOK TRANZISZTOROS RÁDIÓKHOZ

A tranzisztoros rádiókészülékek áramfogyasztása rendkívül csekély. A szükséges áramot még egy zseblámpából kidobott, régi elem is biztosítja hosszú hónapokig. Mégis, inkább csak különlegességként bemutatunk másfajta áramforrásokat is.

Kb. 0,5 V feszültséget és 1 mA áramot vehetünk le két különböző fémből (pl. bronzból és alumíniumból) készült pénzdarabról (1. ábra), ha nedves papírdarabot helyezve közéjük összeszorítjuk őket. Ez az árammenyiség elegendő tranzisztoros készülékünk megszólaltatására. Áramforrást úgy is készíthetünk, hogy egy pohár vízbe két (pl. réz és horganyzott vas) drótot merítünk (2. ábra). Még jobb az eredmény, ha a vízbe néhány csepp ecetet vagy más savat öntünk. Ezeknek az elemeknek a polaritását a rádiókészülék »mondja« meg — ellenkező kapcsolás esetében ugyanis néma marad. Ne féljünk, ilyen gyenge áram nem teszi tönkre a tranzisztort. (E példákban egyébként a réz, illetve a bronz a pozitív sarok.)

Egy rossz foto-fénymérő fényelemét vagy egy nagyobb, jóminőségű szelén-egyenirányító egyik lemezét szelén-rétegével a napfény felé fordítva, a napfény energiáját is hasznosíthatjuk (3. ábra). A lemez két oldaláról levehető feszültség is megszólaltatja a rádiót. Ez esetben a szelénréteges oldal a negatív sarok. De hőelemet is készíthetünk (4. ábra), ha két különböző fémből való drótot, néhány mm hosszúságban a végüknél összeforrasztunk (lehetőleg tiszta ónnal) és a forrasztás helyét óvatosan melegítjük (pl. gyertyaláng felett). Az áramot a két szabad drótvégről vehetjük le. Az ezüst-nikkel drótpár felel meg a legjobban. A drót legalább 20—25 cm hosszú legyen.

